

[Halvgaard]

1975 ikke flertal for at gennemføre den udelte skole. Derfor lavede man et kompromis, der gik ud på, at der i 8.-10.-klasserne gives to kurser af forskelligt indhold – i visse fag benævnt grundkurs og udvidet kursus. Da der heller ikke i folketinget i 1975 var et flertal for at afskaffe prøver og karakterer, lavede man et andet kompromis, der gik ud på, at eleverne ved afslutningen af 9. klasstrin kan indstille sig til en afgangsprøve i de kursusdelte fag, men – og her er roden til den umulige situation – afgangsprøven er fælles for alle elever uanset valget af kursus, som det hedder i loven.

Dette dilemma kan naturligvis kun løses ved, at niveauforskellen i den daglige undervisning bevares, også ved den afsluttende prøve. Det er en urimelighed, og det er en håb mod eleverne på udvidet kursus, at de ikke kommer til prøve i det, de rent faktisk har skullet lære et helt undervisningsår igennem.

Det foreliggende forslag skaber overensstemmelse mellem den undervisning, der gives, og dens tilhørende prøver, og derfor håber jeg, at dette forslag vedtages.

Den anden ændring drejer sig om befordring af elever mellem skole og hjem. Ifølge loven påhviler det jo kommunen at befordre eleverne i henhold til bestemte retningslinjer, som er angivet i loven. En sådan pligt er i mange tilfælde urimelig og uhensigtsmæssig. Det er i mange tilfælde at gøre børnene og de unge en bjørnetjeneste at vænne dem til en sådan service. Fremskridtspartiet anser det for langt mere fornuftigt, om man anvendte midler til sikring af skolevejen i form af cykelstier osv., således at forældrene trygt kunne lade deres børn gå eller cykle til skole. Frisk luft og motion er godt for alle, ikke mindst for børn og unge. Skolekørslen ville med vedtagelsen af denne ændring kunne indskrænkes væsentligt, hvis kommunerne og forældrene i kommunerne ønskede det, idet det er op til den enkelte kommune selv at afgøre, hvorvidt befordring af eleverne skal etableres.

Jeg vil da gerne til slut takke de ordførere, der har været positive over for forslaget, og specielt tak til undervisningsministeren. Jeg er glad for, at han erkender, at man ikke har været alt for heldig med hensyn til at udarbejde folkeskoleloven i 1975.

Nogle af ordførerne var skeptiske med hensyn til det ene eller det andet. Bl.a. gjorde fru Lissa Mathiasen gældende, at ændringerne var uacceptable for socialdemokratiet. Det er de jo, fordi socialdemokratiet går ind for enhedsskolen, men her er partierne i folketinget jo delt. Der er partier, der går ind for enhedsskolen, den udelte skole, og der er partier, der er interesseret i den delte skole.

Med hensyn til bekymringen for befordringen af eleverne i de tyndt befolkede områder – det var bl.a. hr. Øllgaard, der var inde på det – kan jeg ikke se, at konsekvenserne vil være særlig store, for det er jo op til de enkelte kommuner at finde ud af, hvad de synes er mest praktisk, og naturligvis er det da givet, at i visse kommuner i Vestjylland og også andre steder i landet, hvor der geografisk set gør sig nogle specielle ting gældende, må man naturligvis køre eleverne. Det er da også naturligt, at man kører de små elever, men som det har udviklet sig i mange kommuner, også i min egen kommune, er det sådan, at man ligger og kører også ungdomsskoleeleverne og de store elever i 7., 8. og 9.-10. klasse, og det er urimeligt, synes jeg, i en tid, hvor man både gerne vil spare på energien og også have en ren luft. Jeg synes altså, det ville være udmærket, hvis den enkelte kommune selv kunne afgøre, om man vil gennemføre skolekørsel.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget *Ellemann-Jensen* har meddelt mig, at han på grund af udsen-